

Jen nemnoho slunečných dnů nám letos dopřál měsíc září. Potom, co Jizerská nota 2007 byla na déšť a vítr přebohatá, bylo velmi milé, že jeho dva nejslunnější dny připadly na termín osmadvacátého ročníku tohoto festivalu. Díky tomu mohl být dodržen smělý, premiérově realizovaný a mokrou variantou nepříliš zabezpečený plán hraní na dvou scénách pod širým nebem. Kdyby se muselo, jako loni, vše přesouvat pod střechu, bylo by asi dost zle.

První účastníci Jizerské noty 2008 přijeli už v pátek 26. září, aby se zúčastnili tradičního úvodního Country bálu v restauraci Cimpl ve Ferdinandově. Tradičně na něm hrála kapela **Hazard**

a předtančení provedli

The Wings

, tradiční byly i soutěže, tombola, dražba a jiný trampský folklór, o kterém vám více neprozradím hlavně z toho důvodu, že na JN jsem neméně tradičně dorazil až v sobotu ráno.

Ráno a dopoledne v sobotu 27. září probíhaly na náměstí v Hejnicích, na trávníku před zříceninou kdysi krásného hotelu Perun (mj. dějištěm prvních ročníků JN), horečné přípravy novinky JN, prvního ročníku soutěže Dětská nota. Před hejnickou dominantou, katedrálou Panny Marie, skotačily děti při zálesáckých soutěžích pod názvem Na Divokém Západě a v místním kině čaroval pro jejich potěchu a radost kouzelník Alex. S jedenáctou hodinou přišel i pro dospěláky čas rozhodování, kam se vrátit, zda do hlediště Dětské noty, nebo na Potlach v kině. Z tradice jsem vyrazil do kina - Potlachu tam bývaly, s mírnými výkyvy sice, ale přesto vždy dobré. Tentokrát nevím, zda jsem neudělal chybu. Podle toho, co jsem se později dozvěděl, všichni soutěžící výběrového kola Dětské noty, štědře zalité sluncem indiánského léta, zahráli až překvapivě dobře! Že v biografu sluníčko a více méně ani vzduch nebudou, jsem věděl. Překvapil mě program, který mě za mnoho let, co na něj chodím, zaujal nejméně. Navíc začínal, vinou předchozího kouzelnického vystoupení, ve značném skluzu a pětičlenná kapela **Roháči**

měla na zpěv i nástroje k dispozici jen čtyři mikrofony. Pozitivem Potlachu v kině pro mne zůstal zdařilý křest knížky

Zdeňka Šmída

Jak nabalit plavovlasou dívku

, mimochodem velice pěkné.

Zatímco dopolední Dětskou notu uváděl mladý perspektivní speaker Mikloň Miklánek (Bezefšeho), na hlavní scéně JN v

hejnickém autocampu se v časném, slunečném odpoledni ujal mikrofonu ostřílený rétor Honza Dobiáš. Jeho výkon se mi už dlouho nelíbil tolik, jako zde: usměvavý, vtipný, pohotový a erudovaný; z každého moderátorského vstupu bylo znát, že se mu na JN líbí a uvádí ji rád. V

soutěži pod širým nebem, v romantickém údolí v klínu Jizerských hor Honza uvedl šest ze sedmi kapel nominovaných do hlavní soutěžní přehlídky (skupina Lístek musela na poslední chvíli ze zdravotních důvodů účast odvolat), tři uskupení postupující z dopoledního výběrového kola Dětské noty před Perunem a hostující soubor. *** V soutěži jsme viděli **Kámen úrazu**, ve kterém za foukačkáře Tonda Podlahu zaskakoval po jediné zkoušce trumpetista Pepa Kučera. Písničky to ozvláštnilo, ale aranžmá pro trubku a přesná secvičenost s kapelou chyběly. Po Kameni úrazu nastoupilo

Hluboké nedorozumění

. Ve srovnání s loňským vystoupením ve vydýchaném kině zahráli Hlubokáci nesrovnatelně lépe a vyneslo jim to ocenění písničky

Zapomenutá trať

porotou soutěže. Třetím vystupujícím byla skupina

Chudinkové

, letos již pětatřicet let s humorem usilující o zesurování trampské písně, účastnice prvních ročníků JN, která se v posledních letech poněkolkáté vrátila, aby nejednoho diváka nejen pobavila, ale i hlasitě rozesmála. Milé to bylo! Přesto, že JN má mnohaletou, poměrně dost udržovanou trampskou tradici, patří k jejím ozdobám v posledních letech soubor

Bezefšeho

. Protože muzika, jak říkával Jaroslav Ježek, je jen dvojí: dobrá a špatná. Dostatečným důkazem toho, za jakou muziku považuje písničky Bezefšeho převážně trampské publikum JN je to, že této kapele přisoudilo svým hlasováním hlavní cenu - Jizerskou notu. Už potřetí! Předposlední a poslední kapelou soutěžní přehlídky byly opět soubory, které patří k JN od jejich počátků -

Sekvoj

a

Ozvěna

. Publikum také nezklamaly. Přiřklo jim druhé a třetí místo. *** Mezi Chudinky a Bezefšeho vetkl dramaturg JN Pavel Vinklát - Děčko (poslední trilobit přežívající ve štábu JN od jejího založení v r. 1981) finále prvního ročníku soutěže Dětská nota. Finalisty byly tři soubory vzniklé v Ciskotéce Dalibora Cidlinského, kapely

Kajāba

,

Atakama

a

Duo D

. Divácké bodování vyšlo v součtu natolik těsně, že se dá říci, že se divákům líbily všechny tři stejně. Není divu, jejich výkony byly vskutku velice kvalitní a vyrovnané! Porota Dětské noty navíc ocenila za instrumentální výkon baskytaristu

Petra Holečka

ze

skupiny GF band, která se zúčastnila dopoledního postupového kola před Perunem. *** Čas rokování poroty JN patřil hostující kapele, loketským

Roháčům

. Nepřihrávaly-li jim při dopoledním Potlachu v kině sporá zvukotechnika a bohatým mluveným slovem roztržštěný scénář, zde jim to, při jejich recitálu, hlavní zvukař obou soutěží Pája Jindrák a jeho zdatný příručí Marek Zavřel plně vynahradili. A kapela to pod hvězdnatým nebem, ve

čtvrté dekádě svého muzicírování, rozbalila skoro jako zamlada. *** Po vyhlášení výsledků (viz FOLKtime 29. 9. 2008.) odezněla, tak trošku do vytracena, závěrečná captainkidovka

No to se ví

a bylo tu slavnostní zapálení ohně. Při něm řada lidí v kruhu s čepicemi a klobouky na hlavách. Přece jenom není každý tramp, ale na to si už JN zvykla? Daleko důležitější než to je kamarádská atmosféra, která u ohně vládla od samého zapálení, a moře písniček, které zněly hlubokou nocí až do svítání. A měl-li někdo nějaké vyříkávání, či neujasněnou, nebo jinak mrzutou záležitost, šel stranou, aby náladu nekazil. A plameny vše špatné pálily, pálily a pálily? Dobře nám s tebou bylo, ohníčku. Děkujeme ti!

Většina účastníků JN 2008 opustila autocamp a vydala se slunečným dnem za svými cíli v dopoledních hodinách neděle 28. září. Po poledni zůstali snad už jen pořadatelé likvidující scénu a další "zbytky" JN, která byla na tomto místě velmi pravděpodobně úplně naposledy. Hejnický obecní úřad se rozhodl autocamp privatizovat. Je velikou otázkou, jaké jeho nový, podle všeho zahraniční, majitel nabídne festivalu podmínky pronájmu, resp. zda bude vůbec mít zájem o festival na svém pozemku. Nicméně Jizerské hory jsou dost velké na to, aby si v nich Nota našla nové zázemí. Přejme jí to a doufejme.